

Přes most, který byl stavěn inteligencí padesátých let, k zaniklému hradu, kde nikdy nebyla Krokova dcera a do cukrárny ve vesnici, kterou zničila švédská vojska.

sobota 22. 3. 2014

Sraz pod Barrandovským mostem, vydáváme se po cyklostezce, směr Braník. Po schodech vyjdeme na železobetonový most, prý nejdelší železniční dvoukolejný most Evropy, který překračuje svou délkou 910 metrů vltavský tok, železniční trať Praha – Plzeň a Praha – Vrané n. Vlt, tramvajovou trať do Modřan, strakonickou výpadovku a modřanskou silnici. Silně předimenzovaná stavba z padesátých let je známá především „nuceným nasazením“ filozofů, lékařů, právníků do dělnických a pomocných profesí. Od padesátých let se mu jinak neřekne, než „most intelligence“ Most má 15 polí s rozpětím 53,5 m a tvarem lehce připomíná obrácené písmeno S. V roce 1969 byl, jako jeden z mála pražských železničních mostů oficiálně pojmenován na Branický most.

Jedeme po levém břehu Vltavy, můžeme se zastavit u modřanského jezu, který je mezi vodáky proslulý jako jez smrti, je nebezpečný kdykoliv. Podjíždíme Lahovický most, opouštíme Vltavu, ale po chvíli opět najíždíme na cyklostezku, vracíme se k řece, ale tentokrát k Berounce. V Černošicích přejedeme po lávce pro pěší a polní cestou pokračujeme na Kazín, po modré stoupáme k Cukráku. Pokusíme se najít zbytky hradu Kazín, ke kterému nevede žádná značka, jen vyšlapaná cesta. Název místa pochází z lidové legendy, která k tomuto místu přiřadila sídlo Krokovy dcery Kazi, ale historikové jako Kosmas, Dalimil, či Václav Hájek z Libočan se o tuto hypotézu přeli. Archeolog Jan Axamit při výzkumu v roce 1916 určil opevnění na Kazíně jako středověkou tvrz. Nalezeny byly rovněž stopy staršího neolitického osídlení (pozdní doba kamenná) a haštalského hradiště ze starší doby železné. Slovanské hradiště zde podle výzkumů nikdy nebylo. Z modré značky uhýbáme vpravo a měli bychom najet na pohodlnou asfaltovou cestu, která sice mine Cukrák, ale navede nás na červenou značku, pojedeme silnici a jsme na Jílovišti.

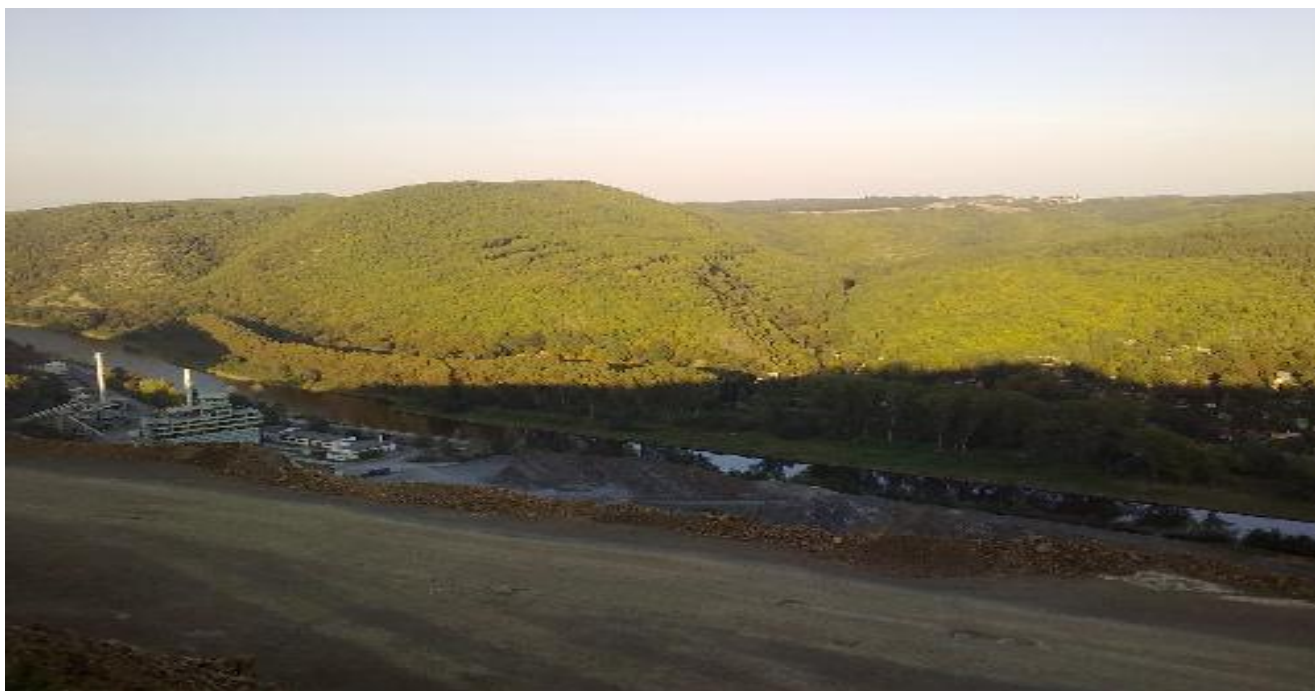
Cesta kolem vysílače Cukrák

První písemná zmínka o obci je z roku 1319 a patřila pod cisterciácký zbraslavský klášter. Začátkem 15. století měla obec asi 12 až 15 usedlostí, vesnice leží na trase historické obchodní Zlaté stezky, kterou využívali obchodníci, vojska i poutní procesí. Stál zde kostel sv. Václava, zmínka o něm pochází z roku

1357, ale za husitské revoluce, někdy po roce 1419, kostel zanikl. Roku 1420 padl i zbraslavský klášter a jeho panství. Za vlády Jagelonců bylo území navraceno klášteru, Jíloviště je však před polovinou 16. století uváděno jako „ves pustá“. V roce 1587 mělo Jíloviště opět devět usedlostí.

Za třicetileté války, zřejmě již v roce 1639 švédskými vojsky, byla vesnice opět zásadně poškozena, nejspíše úplně zničena. V roce 1649 v soupisu klášterních statků opět není Jíloviště zmiňováno. V druhé polovině 17. století se o Jílovišti zmiňuje několik dokumentů: *Soupis podaných podle víry* uvádí 47 obyvatel.

Po občerstvení v restauraci Pod Lesem, pokračujeme po červené značce směr Baně. Vystoupáme na vyhlídku nad přehradou Vrané odkud je pěkný výhled na okolní vesnice na protější straně.

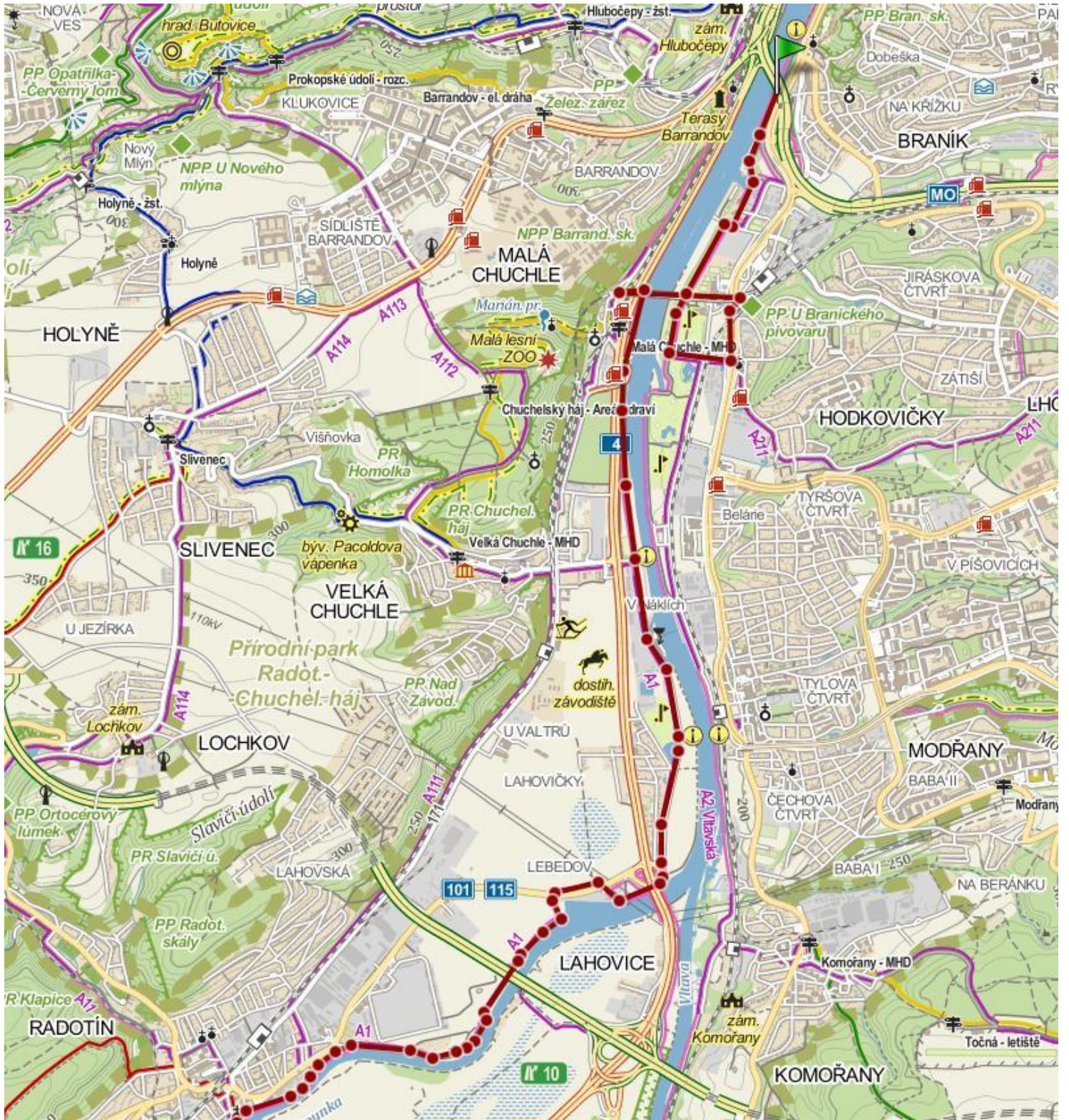

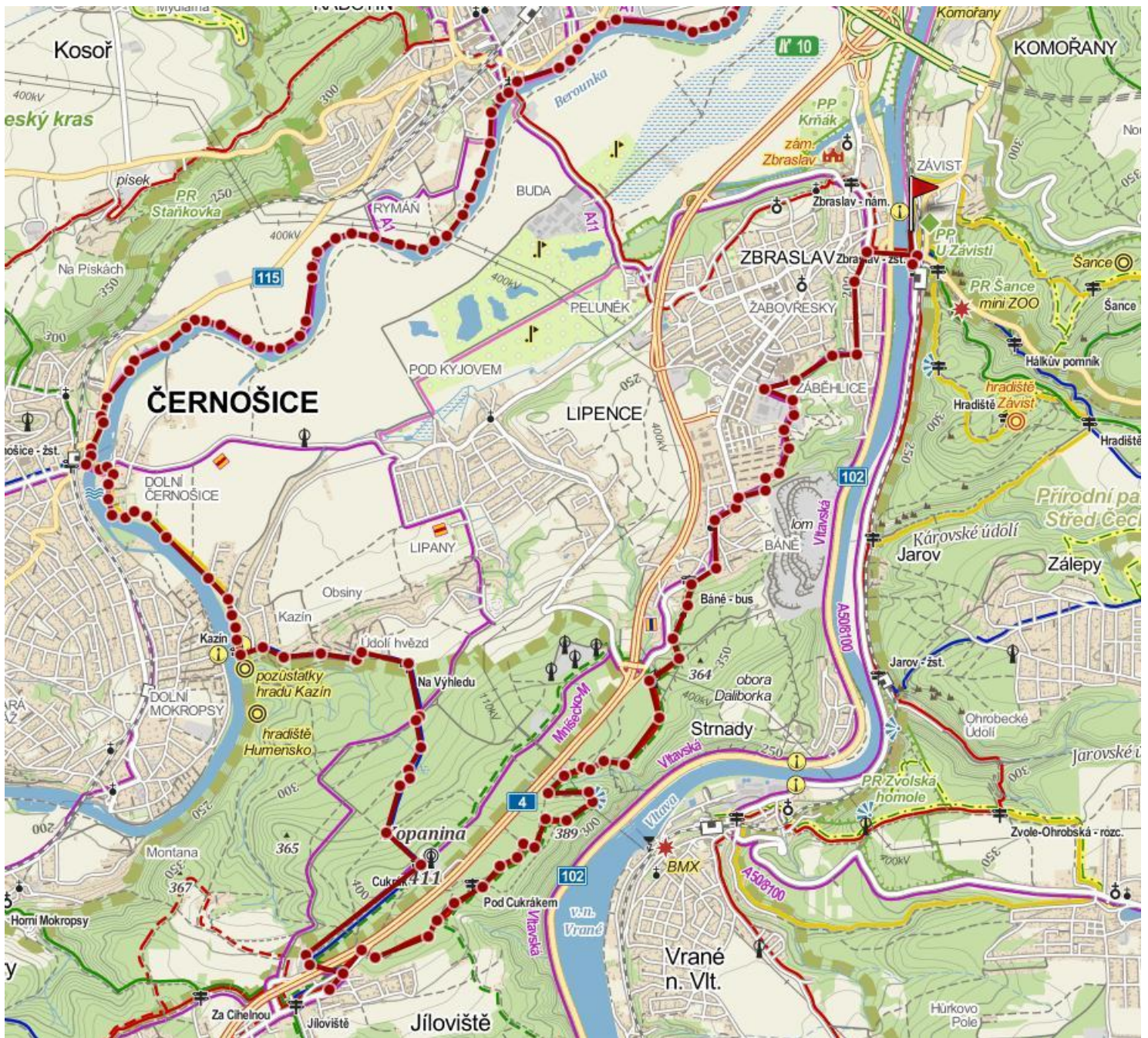
Nad lomem

Sjedeme na Baně, část Prahy 5 Zbraslav a podél potoka sjíždíme do čtvrti Záběhllice. Mají zajímavý výklad svého jména. V knize A. Profouse *Místní jména v Čechách* se vysvětluje vznik jména Záběhlic takto. Vzhledem k tomu, že se i v nejstarších listinách vyskytují v množném čísle, jako příbytky lidí zaběhlých, či patřících zaběhlému. U starých Čechů se totiž na společenském žebříčku vyskytovali též nevolníci, kteří byli získáváni jako zajatci při válečných taženích a neměli žádného práva. Nebylo divu, že tito poddaní svým pánům utíkali a svá obydlí zakládali někde stranou od hlavních cest. A místní Záběhllice stranou od tehdejších cest byly. Dnes jasná náves, kde se říká Na plácku, je patrně pozdějšího původu. V zakládací listině Kladrubského kláštera, kde je uvedeno celé teritorium Zbraslavi, Záběhllice uvedeny nejsou. To znamená, že buď byla osada tak malá, že unikla pozornosti donátora, nebo byla dobře ukryta.

Najíždíme na most Závodu míru, který byl do provozu uveden v roce 1964 a je vlastně také letos oslavenec. Původní železný most přes řeku Vltavu na Závist byl vybudován roku 1896 nákladem 136000 zlatých. Budka výběrčího stála na zbraslavské straně a vybíralo se z povozů i z pěšího provozu. Mýtné se zde vybíralo do roku 1934. Ještě štěstí, že jej přejíždíme v roce 2014 a na kolech :-). Kdo by se ještě chtěl zajet podívat do lesní ZOO na divoká prasata, přejeďte trať a my ostatní si dáme něco na posilněnou v propagačním stánku U Posledního Kelta.

V tomto okamžiku máme společných zhruba 32 km a nastoupáno cca 500 m.

Skrýt výškový profil x

Minimální nadm. výška: 158 m
 Maximální nadm. výška: 406 m
 Počáteční nadm. výška: 180 m
 Koncová nadm. výška: 184 m
 Stoupání: 509 m
 Klesání: 505 m